

Helyesbítés

Dudás Lászlóné Miskolczi Jolán miskolci olvasónk helyesbítést kérő levelet juttatott el a Szerkesztőséghez. Levelére írásban azonnal válaszoltunk, de most, a *Szülőföldünk* következő számában helyt adunk helyesbítést kérő levelének, valamint a levélre küldött választ is közreadjuk:

Tisztelt Szerkesztőbizottság!

A minap olvastam a Szülőföldünk Honismereti Egyesület Közleménye c. kiadványuk 2017/36-37. számát. A 162. oldalon találtam Makó Katalin "1956 hősei - emlékezés Grómusz Máriára" írását. Megdöbbentem a sok tárgyi tévedésen. Tehettem ezt azon az okon, hogy osztálytársa, barátnője voltam Marikának. A tények: - Balogh Ferenc igazgató úr azon a bizonyos napon szó szerint azt mondta: Mindenki a legrövidebb úton menjen haza.

- Semmilyen "rendezvényről" szó sem volt, arról meg pláne, hogy oda csak a negyedikesek mehetnek, hiszen az igazgatói utasítás az volt, hogy mindenki menjen haza.

- Mi is elindultunk ki jobbra ki balra, így Marika is még két osztálytársunkkal, a Zsolcai kapu felé. Amikor a rendőrség (akkor ÁVH) épülete elé értek, akkor dördültek el a fegyverek az ablakokból, bele a védtelen tömegbe. A lövés célja a megfélemlítés volt, mert elterjedt a híre, hogy jönnek a bányászok kiszabadítani az ÁVH-nál fogvatartottakat.

- Marikát és két osztálytársát itt érte a lövés - ők ketten könnyebben sérültek - Marikát kórházba szállították, nem halt meg a helyszínen. Ott még két napig élt, én is meglátogattam a mostani Szt. Ferenc kórházban.

Nem tudom, hogy Makó Katalin honnan vette a bátorságot, hogy mindezt leírja, Önök pedig ellenőrizetlenül leközltek.

Kérem a helyesbítést, a pontosításhoz figyelmükbe ajánlom a Fáy András Görögkatolikus Közgazdasági Szakgimnázium Centenárium Évkönyve 55. oldalán található "Egy diáklány története: Grómusz Mária (1938-1956) írást Soósné Tóth Irén könyvtáros, tanár tollából.

Tisztelettel:

Dudás Lászlóné Miskolczi Jolán, volt osztálytárs (pontos cím)

Tisztelt Dudás Lászlóné!

Köszönöm megtisztelő érdeklődését a Szülőföldünk legújabb száma iránt. Külön köszönet, hogy pontosítja az ott megjelent adatokat. Helyesbítési kérelmének következő számunkban eleget teszünk. A Makó Katalin által leírtakban nem volt okunk kételkedni, ő is egykori iskolatársként emlékezett vissza az eseményekre. Ennyi év távlatából az emlékezet sokszor elhalványul, ezt a szóbeli információkra is támaszkodó kutatók gyakran tapasztalják. Éppen ezért a tudományos kutatók a szóbeli adatok megerősítésére, alátámasztására több egybehangzó emlékezetet, s ehhez lehetőség szerint írásbeli forrásokat is keresnek. Makó Katalin írása nem egy tudományos munka, hanem az egykori iskolatárs visszaemlékezése és adózás az elhunyt emléke előtt. Ettől függetlenül természetesen fontos, hogy amennyiben ez a visszaemlékezés hibás, kijavítsuk.

Üdvözlettel: Dr. Bodnár Mónika PhD., a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Honismereti Egyesület titkára, a Szülőföldünk szerkesztője